

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ (Ν. 3869/2010)

Θεονύμφη Σουλαδάκη

Αριθμός απόφασης: 233 /2014

(Αριθμός έκθεσης έφεσης: 4691/2013)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Θεονύμφη Σουλαδάκη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Πειραιά.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 24 Σεπτεμβρίου 2013, με την παρουσία και της Γραμματέως, Πετρούλας Δαμίγου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Σοφοκλέους, αρ. 11 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία συγχωνεύτηκε με απορρόφηση από την καθολική της διάδοχο με την επωνυμία

ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο , που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου, αριθμός 40 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της δικηγόρο (με ΑΜ ΔΣΑ:

, ο οποίος προσκόμισε το με αριθμό γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών τοι

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ: κατοίκου Α,

ής, οδός | οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Χρυσάνθο Φράγκο, δικηγόρο Αθηνών (με ΑΜ ΔΣΑ: 27537), ο οποίος

προσκόμισε το με αριθμό 20700004739/24-09-2013 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣΠ.

ΤΗΣ ΜΕΤΕΧΟΥΣΑΣ ΠΙΣΤΩΤΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΓΕΙΣΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗ ΔΙΚΗ:

Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία _____
_____, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου, αριθμός 86 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η εφεσίβλητη άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Νίκαιας την από 20-11-2012 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ... /2012 αίτησή της περί ρύθμισης των οφειλών της προς τις πιστώτριές της και υπαγωγής της στις διατάξεις του ν. 3869/2010 και ζήτησε να γίνει δεκτή. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με τη με αριθμό 9/2013 απόφασή του δέχτηκε κατά ένα μέρος την αίτηση ως και ουσιαστικά βάσιμη. Ήδη η εκκαλούσα προσβάλλει την απόφαση αυτή με την από 13-06-2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 4691/2013 έφεσή της, την οποία απηύθυνε προς το Δικαστήριο αυτό και κατέθεσε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Νίκαιας, η οποία καταχωρήθηκε στο σχετικό βιβλίο εφέσεων αυτού με αριθμό καταχώρησης 30/17-06-2013. Ακολούθως, η έφεση αυτή γράφτηκε στο πινάκιο και η συζήτησή της προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως αναφέρεται ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, οι οποίοι εμφανίστηκαν κατά τη συζήτηση, αφού αναφέρθηκαν στην έφεση και στις προτάσεις τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από την υπ' αριθμ. 2260Γ/20-06-2013 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο της Αθήνας, Σταυρούλας Χαβαλέ, την οποία προσκομίζει και επικαλείται η εκκαλούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης έφεσης με την κάτω από αυτήν πράξη για τον προσδιορισμό δικασίμου και την κλήση για συζήτηση αυτής για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας απόφασης δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην απολειπόμενη ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία _____ Ε.», με επιμέλεια της εκκαλούσας, η

Οδου φασάκι

8

οποία επισπεύδει τη συζήτηση της κρινόμενης έφεσης. Η ανωτέρω, όμως, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία _____ δεν

εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο κατά την παραπάνω αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και επομένως πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο, όμως, θα προχωρήσει στη συζήτηση της έφεσης σαν να ήταν παρούσα και αυτή, δεδομένου ότι η εκκαλούσα προσκομίζει με επίκληση τις κατά την πρώτη συζήτηση προτάσεις της ανωτέρω απολειπόμενης τραπεζικής εταιρείας (άρθρα 524 παρ. 4 και 764 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως το άρθρο 524 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 44 παρ. 1 του Ν. 3994/2011 (ΦΕΚ Α 165/25.7.2011)). Περαιτέρω, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού η εκκαλούσα κατέθεσε προτάσεις, οι οποίες, όμως, δεν έφεραν ουδεμία σήμανση, καθόσον δεν είχαν επικολληθεί επ' αυτών τα απαιτούμενα ένσημα υπέρ τρίτων. Η ως άνω δε τυπική έλλειψη δεν συμπληρώθηκε, αν και μετά τη συζήτηση κλήθηκε τηλεφωνικά μέσω της Γραμματέως ο πληρεξούσιος δικηγόρος της εκκαλούσας να συμπληρώσει την ανωτέρω έλλειψη κατ' άρθρο 227 ΚΠολΔ. Συνεπώς, ενόψει της μη νόμιμης σήμανσης των προτάσεων της εκκαλούσας, η υποβολή των οποίων είναι υποχρεωτική κατά την προκειμένη διαδικασία, η εκκαλούσα πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο, όμως, θα προχωρήσει στη συζήτηση της έφεσης σαν να ήταν παρούσα και η εκκαλούσα (άρθρα 524 παρ. 4 και 764 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως το άρθρο 524 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 44 παρ. 1 του Ν. 3994/2011 (ΦΕΚ Α 165/25.7.2011)). Παράβολο, όμως, δεν θα οριστεί για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από τις ανωτέρω απολειπόμενες διαδίκους, διότι η άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου δεν προβλέπεται στην προκειμένη περίπτωση (άρθρο 14 του ν. 3869/2010).

Η κρινόμενη έφεση, για το παραδεκτό της οποίας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 4 εδ. α' του ΚΠολΔ, όπως η παρ. 4 προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 4055/2012 (ΦΕΚ Α 51/12.3.2012) και ισχύει από 2-4-2012, κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου το απαιτούμενο παράβολο υπέρ του Δημοσίου, ποσού 200 ευρώ (βλ. σχετική επισημείωση της Γραμματέως του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου στην έκθεση κατάθεσης της έφεσης), ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495, 499, 516 παρ. 1, 517, 518, 520 παρ. 1, 741, 761 και 762 του ΚΠολΔ), αφού δεν προκύπτει από οποιοδήποτε στοιχείο της δικογραφίας, ούτε οι

διάδικοι ισχυρίζονται ότι η εκκαλουμένη έχει επιδοθεί, και από τη δημοσίευση αυτής (στις 29-03-2013) μέχρι την κατάθεση της έφεσης στη Γραμματεία του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου (στις 17-06-2013) δεν έχει παρέλθει τριετία. Επομένως, η έφεση παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο είναι αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο για την εκδίκασή της, σύμφωνα με το άρθρο 17Α ΚΠολΔ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3 του Ν. 3994/2011 και ισχύει από 25-7-2011 και πρέπει, αφού γίνει τυπικά δεκτή (άρθρα 532 ΚΠολΔ), ν' ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της κατά την ίδια ως άνω διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Η αιτούσα και ήδη εφεσίβλητη, με την από 11-11-2012 αίτησή της, την οποία κατέθεσε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Νίκαιας και η οποία καταχωρήθηκε στα οικεία βιβλία αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 11/20-11-2012, ισχυρίστηκε ότι είχε υπαχθεί στη ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων του ν. 3869/2010 με την με αριθμό 53/2012 απόφαση του Ειρηνοδικείου Νίκαιας, με την οποία ρυθμίστηκαν οι οφειλές της προς τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες της (ήδη εκκαλούσα και απολειπόμενη ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.») και με την ένταξή της καταρχήν στις ρυθμίσεις του άρθρου 8 παρ. 2 του ανωτέρω νόμου για μηνιαίες καταβολές προς τις παραπάνω πιστώτριες της, συνολικού ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ, επί τετραετία και ακολούθως του άρθρου 9 παρ. 2 του ανωτέρω ίδιου νόμου προς διάσωση της κύριας κατοικίας της για μηνιαίες καταβολές, συνολικού ποσού επτακοσίων οκτώ (708) ευρώ, προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» και ήδη εκκαλούσα, επί είκοσι χρόνια. Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά και επικαλούμενη ότι σε χρόνο μεταγενέστερο της δημοσίευσης της ανωτέρω απόφασης μειώθηκαν, λόγω της συνδρομής εξαιρετικών περιστάσεων, τα μηνιαία εισοδήματα των τρίτων προσώπων, τα οποία την συντηρούν, από το συνολικό ποσό των 1.870 ευρώ σ' αυτό των 1.390 ευρώ, ζήτησε να μεταρρυθμιστεί η ανωτέρω με αριθμό 53/2012 απόφαση του Ειρηνοδικείου Νίκαιας ως προς τη ρύθμιση για καταβολές προς τις παραπάνω πιστώτριες της επί τετραετία με τον ορισμό μικρότερου ύψους καταβολών ή και μηδενικών καταβολών. Επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε η εκκαλουμένη υπ' αριθμ. 9/2013 απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου, η οποία, αφού έκρινε την αίτηση ορισμένη και νόμιμη, την έκανε δεκτή κατά ένα μέρος της ως και ουσιαστικά βάσιμη, και

Θουραδάκης

9

μεταρρύθμισε την προαναφερόμενη με αριθμό 53/2012 απόφαση, με τη ρύθμιση των χρεών της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριές της επί τετραετία στα αναφερόμενα ποσά. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εκκαλούσα με την υπό κρίση έφεσή της, με την οποία ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης, με σκοπό την απόρριψη της αίτησης στο σύνολό της, ισχυριζόμενη ότι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το νόμο και εκτίμησε πλημμελώς τα αποδεικτικά μέσα κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο δικόγραφο της έφεσής της.

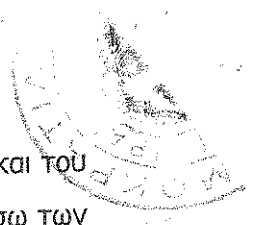
Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 3869/2010, που αποτελεί ειδικότερη μορφή της ρύθμισης του άρθρου 758 ΚΠολΔ, μπορεί να τροποποιείται η ρύθμιση της απόφασης ως προς το ύψος των μηνιαίων καταβολών επί 4ετία της παρ. 2 του άρθρου αυτού, εφόσον συμβούν μεταγενέστερα γεγονότα ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης ή των εισοδημάτων του οφειλέτη τέτοιας σημασίας που να δικαιολογούν τη ζητούμενη τροποποίηση. Τα νέα αυτά πραγματικά περιστατικά, τα οποία μπορεί να είναι οπιγενή ή και να υπάρχουν κατά την έκδοση της απόφασης, αλλά να είναι άγνωστα στο δικαστήριο (ΜΠρΡόδ 290/2001 ΔωδΝομ 2003.155), ενδέχεται να δικαιολογούν την αύξηση του ποσού των μηνιαίων καταβολών. Τέτοια είναι η αύξηση του εισοδήματος του οφειλέτη λόγω εξεύρεσης εργασίας, εκμίσθωσης ακινήτου, κλπ. Ενδέχεται, όμως, τα νέα αυτά περιστατικά να δικαιολογούν τη μείωση του ποσού των μηνιαίων καταβολών. Τέτοια γεγονότα αποτελούν η απόλυση του οφειλέτη και η αδυναμία εξεύρεσης άλλης εργασίας, η μείωση των αποδοχών του, η αύξηση των βιοτικών του αναγκών και οικονομικών του υποχρεώσεων (διεύρυνση της οικογένειας, παιδιά που σπουδάζουν, υποχρέωση διατροφής, προβλήματα υγείας του ίδιου ή των μελών της οικογένειάς του, κλπ.). Τα μεταγενέστερα γεγονότα, που επέφεραν μεταβολές (αρνητικές) της περιουσιακής κατάστασης ή και των εισοδημάτων του οφειλέτη, μπορεί να είναι και απ' αυτά που δικαιολογούν την εξαιρετική ρύθμιση της παρ. 5 του άρθρου 8 του ανωτέρω νόμου 3869/2010. Και στην περίπτωση αυτή, μπορεί το δικαστήριο να επανέλθει με τροποποιητική ρύθμιση και να ορίσει μηνιαίες καταβολές μικρού ή μικρότερου ύψους ή και μηδενικές (συνδυασμός διατάξεων του άρθρου 8 παρ. 4 και 5 του ν. 3869/2010). Αυτό μπορεί να συμβεί ακόμη και αν η προβλεφθείσα αρχική ρύθμιση ήταν εξαιρετική με τον ορισμό μικρών καταβολών, εφόσον επήλθε μεταγενέστερη επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, που δικαιολογεί μηδενικές καταβολές. Την

αίτηση τροποποίησης νομιμοποιείται ενεργητικά να υποβάλει ο ίδιος ο οφειλέτης ή οποιοσδήποτε από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση πιστωτής. Στην αίτηση μεταρρύθμισης, που κατατίθεται από τον οφειλέτη, πρέπει να αναφερθούν τα ουσιώδη στοιχεία, που αναφέρονταν στην αρχική αίτηση. Συνεπώς, ο οφειλέτης πρέπει να αναφέρει κάθε περιουσιακό του στοιχείο, όπως και τα εισοδήματα του ίδιου και του /της συζύγου του και μάλιστα κατά τη χρονική στιγμή της κατάθεσης της αίτησης μεταρρύθμισης. Δεν ενδιαφέρουν, όμως, τα εισοδήματα των τρίτων προσώπων, που διαμένουν με τον οφειλέτη, παρά μόνο αν μέσω αυτών καλύπτεται κατά πάγιο και σταθερό τρόπο τμήμα των βιοτικών αναγκών του οφειλέτη. Περαιτέρω, αντίγραφο της ανωτέρω αίτησης πρέπει να επιδοθεί μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της, εάν ασκείται από τον οφειλέτη προς τους πιστωτές και αν ασκείται από πιστωτή προς τον οφειλέτη και προς τους υπόλοιπους πιστωτές. Η αίτηση αυτή του άρθρου 758 ΚΠολΔ, για την οποία δεν υπάρχει προθεσμία, εκδικάζεται από το εκδόν την απόφαση δικαστήριο, δηλαδή, από το Ειρηνοδικείο ή από το Μονομελές Πρωτοδικείο, αναλόγως του ποια απόφαση πρέπει να μεταρρυθμιστεί ή να ανακληθεί. Επομένως, αυτή μπορεί να αφορά και τελεσιδικές ή αμετάκλητες αποφάσεις (Ι. Βενιέρης – Θ. Κατσάς, «Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα», έκδοση 2013, σελ. 507, παράγραφος V και σελίδα 154). Η απόφαση αυτή επί της ανωτέρω αίτησης μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ και ειδικότερα να ανατρέχει στο χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης. Αυτό θα συμβεί, εφόσον και κατά το μέτρο που οι μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης ή των εισοδημάτων του οφειλέτη ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο της απόφασης, και μέχρι αυτόν της κατάθεσης της αίτησης τροποποίησης (βλ. σχετικά Αθ. Κρητικό «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», έκδοση 2010, σελ. 137 επ., Ι. Βενιέρης – Θ. Κατσάς, ό.π., σελ. 249). Τέλος ενδέχεται, ο επαναπροσδιορισμός των μηνιαίων καταβολών κατ' εφαρμογή των πιο πάνω διατάξεων του άρθρου 8 παρ. 4 και 5 του ως άνω νόμου να θίξει τα κεφάλαια της απόφασης, με τα οποία είχε διαταχθεί η ρευστοποίηση ή μη του ακινήτου του οφειλέτη, ή η εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του. Και σ' αυτήν την περίπτωση, πρόκειται για μεταβολή των συνθηκών έκδοσης της απόφασης ως προς τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις της, η οποία, εφόσον είναι σημαντική και ουσιώδης, δικαιολογεί την τροποποίησή της, ώστε να προσαρμοστεί στα νέα περιστατικά, η τροποποίηση, η οποία θα γίνει με βάση τη γενική διάταξη του άρθρου 758 ΚΠολΔ και με τη συνδρομή των προϋποθέσεων της.

Ελευθερία

8

Περαιτέρω, σημειώνεται ότι το άρθρο 758 ΚΠολΔ εφαρμόζεται μόνο για αποφάσεις, που έχουν δεχθεί εν μέρει ή πλήρως την αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 και όχι για αποφάσεις απορριπτικές, για τις οποίες υπάρχει μόνο η δυνατότητα της έφεσης και της αναίρεσης. Στην προκειμένη περίπτωση, η εκκαλούσα ισχυρίζεται με το δεύτερο και τρίτο από τους λόγους της έφεσής της, κατά τη δέουσα εκτίμηση του περιεχομένου αυτών, ότι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου έκρινε ορισμένη την αίτηση της οφειλέτριας - εφεσίβλητης και δεν την απέρριψε ως απαράδεκτη λόγω της αοριστίας της, δεδομένου ότι η τελευταία δεν ανέφερε στο δικόγραφο της τις μεταβολές της περιουσιακής της κατάστασης ή των εισοδημάτων της, οι οποίες δικαιολογούσαν την αιτούμενη τροποποίηση της με αριθμό 53/2012 απόφασης του Ειρηνοδικείου Νίκαιας, αλλά αντίθετα αρκέστηκε να αναφέρει τη μείωση των εισοδημάτων τρίτων, συγγενικών της προσώπων, όπως της μητέρας της, του αδελφού της και του υιού της. Επιπλέον, η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι ενώ η αιτούσα - εφεσίβλητη ανέφερε στην αίτησή της ότι: α) η μητέρα της λάμβανε κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης μειωμένη σύνταξη, κατά το ποσό των τριάντα ευρώ, εντούτοις αυτή παρέλειπε να προσδιορίσει το χρόνο κατά τον οποίο επήλθε η μείωση αυτή της σύνταξής της, β) ο υιός της έχασε την εργασία του και ήταν πλέον άνεργος, με αποτέλεσμα να απωλέσει και το εισόδημα από το μισθό του, ποσού 450 ευρώ, εντούτοις αυτή παρέλειπε να εξειδικεύσει το λόγο για τον οποίο ο υιός της έχασε τη δουλειά του, καθώς και αν έλαβε αποζημίωση από την εργοδότη του ή το λόγο για τον οποίο δεν έλαβε επίδομα ανεργίας από τον ΟΑΕΔ και γ) μειώθηκε η αναπηρική σύνταξη του αδελφού της από το ποσό των 1.170 ευρώ σ' αυτό των 970 ευρώ, εντούτοις δεν προσκόμισε οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο προς επίρρωση του ισχυρισμού της αυτού. Οι ανωτέρω, όμως, λόγοι έφεσης, με τους οποίους η εκκαλούσα - πρώτη καθ' ης η αίτηση επαναφέρει τον πρωτοδίκως προβαλλόμενο σχετικό ισχυρισμό της περί αοριστίας της αίτησης, που καταχωρήθηκε στα ταυτάρια, με την εκκαλουμένη απόφαση, πρακτικά του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμοι, καθόσον η ένδικη αίτηση με το περιεχόμενο που προεκτέθηκε είναι ορισμένη, αφού περιέχει, σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στην ανωτέρω νομική σκέψη της παρούσας απόφασης, όλα τα απαιτούμενα για το ορισμένο της στοιχεία. Ειδικότερα, η αιτούσα στο δικόγραφο της αίτησής της ανέφερε τα μεταγενέστερα, από την έκδοση της ανωτέρω απόφασης, γεγονότα και τις μεταβολές, που επήλθαν στην περιουσιακή κατάσταση και στα

εισοδήματα, των συγγενικών της προσώπων (της μητέρας της, του αδελφού της και του υιού της με την οικογένειά του), με τα οποία αυτή διαμένει στην ίδια οικία και μέσω των εισοδημάτων των προσώπων αυτών καλύπτει κατά πάγιο και σταθερό τρόπο τις βιοτικές της ανάγκες, αφού, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο δικόγραφο της, είναι άνεργη και δεν διαθέτει κανένα άλλο εισόδημα. Αντίθετα, τα επικαλούμενα από την εκκαλούσα ως ελλείποντα στοιχεία για το ορισμένο της αίτησης της εφεσίβλητης θα προκύψουν από τις αποδείξεις και δεν απαιτείται να εξειδικεύονται στην αίτηση. Συνεπώς, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που δέχθηκε τα ίδια με την εκκαλουμένη απόφαση και έκρινε ορισμένη την αίτηση, απορρίπτοντας σιγή την ένσταση της πρώτης καθ' ης η αίτηση και ήδη εκκαλούσας δεν έσφαλε και ορθά ερμήνευσε τις σχετικές διατάξεις του εφαρμοστέου ως άνω νόμου.

Περαιτέρω, η εκκαλούσα ισχυρίζεται με τον τέταρτο λόγο της έφεσής της ότι ενώ η αιτούσα – εφεσίβλητη κατά το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 3869/2010 έπρεπε με ποινή απαραδέκτου της αίτησής της να προσκομίσει εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κατάθεση της αίτησής της (στις 22-06-2011) στο Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και την πληρότητα των καταστάσεων, που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 1 του ανωτέρω άρθρου, εντούτοις αυτή προσκόμισε μια υπεύθυνη δήλωση, την οποία κατήρτισε με ημερομηνία προγενέστερη (από 25-05-2011) από το χρόνο κατάθεσης της αίτησης και ότι συνεπώς το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έσφαλε κατά παράβαση των διατάξεων του ανωτέρω νόμου, που δεν απέρριψε την ένδικη αίτηση ως अपαράδεκτη. Ο ανωτέρω, όμως, λόγος έφεσης πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος, καθόσον, σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στην ανωτέρω νομική σκέψη για την κατάθεση της αίτησης μεταρρύθμισης απόφασης, που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 3869/2010, ο οφειλέτης και στην προκειμένη περίπτωση η εφεσίβλητη δεν είχε την υποχρέωση να προσκομίσει υπεύθυνη δήλωση περί της κατάστασης της περιουσίας της. Συνεπώς, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που δέχθηκε τα ίδια με την εκκαλουμένη απόφαση, δεν έσφαλε και ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις σχετικές διατάξεις του εφαρμοστέου ως άνω νόμου.

Από την επανεκτίμηση της κατάθεσης του με επιμέλεια της αιτούσας εξετασθέντος μάρτυρα, η κατάθεση του οποίου περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου (οι μετέχουσες στην πρωτοβάθμια δίκη

Θαυμάκης

7

πιστώτριες της αιτούσας δεν επιμελήθηκαν την εξέταση μάρτυρα), καθώς και από όλα χωρίς εξαίρεση τα έγγραφα, τα οποία οι διάδικοι νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με τη με αριθμό 53/2012 απόφαση του Ειρηνοδικείου Νίκαιας, η οποία δημοσιεύτηκε στις 16-07-2012, έγινε διευθέτηση των οφειλών της αιτούσας και ήδη εφεισίβλητης προς τις μετέχουσες πιστώτριές της (την ήδη εκκαλούσα και την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία με την ένταξη της αιτούσας καταρχήν στις ρυθμίσεις του άρθρου 8 παρ. 2 του ανωτέρω νόμου για μηνιαίες καταβολές προς τις παραπάνω πιστώτριές της, συνολικού ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ, επί τετραετία, συμμετρως κατανεμημένου στις ανωτέρω μετέχουσες πιστώτριές της για την μερική εξόφληση των αναφερομένων στην ως άνω απόφαση δανειακών συμβάσεων και ακολούθως του άρθρου 9 παρ. 2 του ανωτέρω ίδιου νόμου προς διάσωση της κύριας κατοικίας της για μηνιαίες καταβολές, συνολικού ποσού επτακοσίων οκτώ (708) ευρώ, προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία « και ήδη εκκαλούσα, επί είκοσι χρόνια. Ειδικότερα, με την ανωτέρω απόφαση καθορίστηκαν οι επί τετραετία μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς τις παραπάνω πιστώτριές της ως εξής: α) προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία , στο ποσό των 38,54 ευρώ και β) προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία αι ήδη εκκαλούσα), η οποία συγχωνεύτηκε με απορρόφηση από την καθολική της διάδοχο με την επωνυμία στα ποσά των 41,88 ευρώ για το πρώτο δάνειο, των 218,16 ευρώ για το δεύτερο δάνειο, των 141,72 ευρώ για το τρίτο δάνειο και των 59,71 ευρώ για το τέταρτο δάνειο. Κριτήριο για τον ορισμό του ποσού αυτού αποτέλεσαν τα εισοδήματα των συγγενικών προσώπων της αιτούσας, με τα οποία αυτή διέμενε και συνεχίζει ακόμη και μέχρι τη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης να διαμένει στην ίδια οικία και συγκεκριμένα της μητέρας της (από μηνιαία σύνταξη του οσού 250 ευρώ), του αδελφού της (από ηνιαία σύνταξη, ποσού 1.170 ευρώ) και του υιού της, υπό το μηνιαίο μισθό του, ποσού 450 ευρώ), αφού η ίδια η αιτούσα ήταν άνεργη χωρίς κανένα εισόδημα και ζούσε από την οικονομική βοήθεια, που της παρείχαν οι ανωτέρω οικείοι της, μέσω των εισοδημάτων των οποίων κάλυπτε και εκείνη κατά πάγιο και σταθερό τρόπο τις βιοτικές της ανάγκες. Ένα μήνα περίπου μετά τη

δημοσίευση της ανωτέρω απόφασης διευθέτησης των οφειλών της αιτούσας και συγκεκριμένα τον Αύγουστο του 2012 καταγγέλθηκε η σύμβαση εργασίας του υιού της, ο οποίος και απολύθηκε. Έκτοτε δε, αυτός παραμένει άνεργος, χωρίς να λαμβάνει επίδομα λόγω ανεργίας από τον ΟΑΕΔ ή οποιοδήποτε άλλο μηνιαίο βοήθημα. Επιπλέον, οι συντάξεις, τις οποίες ελάμβαναν η μητέρα και ο αδελφός της αιτούσας, μειώθηκαν της πρώτης κατά το ποσό των τριάντα (30) ευρώ και του δεύτερου κατά το ποσό των διακοσίων (200) ευρώ, με αποτέλεσμα η πρώτη να λαμβάνει πλέον ανά μήνα το ποσό των διακοσίων είκοσι (220) ευρώ (= 250 ευρώ - 30 ευρώ) και ο δεύτερος το ποσό των εννιακοσίων εβδομήντα (970) ευρώ (= 1.170 ευρώ - 200 ευρώ). Επομένως, το συνολικό εισόδημα των συγγενικών προσώπων της αιτούσας, τα οποία τη συντηρούν, μειώθηκε μετά τη συζήτηση της αίτησης ρυθμίσεως των οφειλών της, επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της οποίας ζητήθηκε η τροποποίηση, κατά το ποσό των 680 ευρώ (1.870 € (= 450 € + 250 € + 1.170 €) - 680 € (= 450 € + 30 € + 200 €)), το οποίο αντιστοιχεί σε ποσοστό 36,36% (= 680 € - 1.870 € %) επί των εισοδημάτων των ανωτέρω. Άρα, δικαιολογείται και η αντίστοιχη εκατοστιαία και σύμμετρη τροποποίηση των καταβολών της αιτούσας προς τις παραπάνω πιστώτριές της (βλ. σχετικά Αθ. Κρητικό, «Ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», έκδοση 2012, αρ. 8 και 63, σελ. 197), αφού οι ανάγκες διαβίωσης της ίδιας της αιτούσας και της οικογένειάς της δεν μεταβλήθηκαν. Το μεταγενέστερο, επομένως, ανωτέρω γεγονός της μεταβολής των εισοδημάτων των προαναφερόμενων συγγενικών προσώπων της αιτούσας, τα οποία τη συντηρούν, διαφοροποιεί σημαντικά τη βάση επί της οποίας στηρίχθηκε η υπό μεταρρύθμιση απόφαση με αριθμό 53/2012 και δικαιολογεί την τροποποίηση της ρύθμισης των χρεών της αιτούσας. Εξάλλου, η κατά τα παραπάνω επιδεινούμενη οικονομική κατάσταση της αιτούσας αποδείχθηκε ότι δεν είναι αναστρέψιμη και δεν παρουσιάζει ελπίδες βελτίωσης κάτω από το γενικό κλίμα ύφεσης της χώρας και των μειωμένων εργασιακών δυνατοτήτων. Επομένως, οι καθορισθείσες μηνιαίες επί τετραετία καταβολές της αιτούσας προς τις παραπάνω πιστώτριές της θα πρέπει να τροποποιηθούν και να μειωθούν ως ακολούθως: α) προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία , από το ποσό των 38,54 ευρώ στο ποσό των 14,01 ευρώ (= 38,54 ευρώ X 36,36%) και β) προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία και ήδη εκκαλούσα, στα ποσά: 1) από αυτό των 41,88 ευρώ για το πρώτο δάνειο, σ' αυτό των

Βλ. αναφορά

15,23 ευρώ (= 41,88 ευρώ X 36,36%), 2) από αυτό των 218,16 ευρώ για το δεύτερο δάνειο, σ' αυτό των 79,32 ευρώ (= 218,16 ευρώ X 36,36%), 3) από αυτό των 141,72 ευρώ για το τρίτο δάνειο, σ' αυτό των 51,53 ευρώ (= 141,72 ευρώ X 36,36%) και 4) από αυτό των 59,71 ευρώ για το τέταρτο δάνειο, σ' αυτό των 21,71 ευρώ (= 59,71 ευρώ X 36,36%). Επομένως, μετά τις ανωτέρω μειώσεις η αιτούσα πρέπει να καταβάλει στις παραπάνω πιστώτριες της και επί τετραετία τα παρακάτω ποσά μέσα στο πρώτο τριήμερο κάθε μήνα και ειδικότερα: 1) στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία ... το ποσό των 24,53 ευρώ (= 38,54 ευρώ - 14,01 ευρώ) και 2) στην εκκαλούσα: α) το ποσό των 26,65 ευρώ για το πρώτο δάνειο (= 41,88 ευρώ - 15,23 ευρώ), β) το ποσό των 138,84 ευρώ για το δεύτερο δάνειο (= 218,16 ευρώ - 79,32 ευρώ), γ) το ποσό των 90,19 ευρώ για το τρίτο δάνειο (= 141,72 ευρώ - 51,53 ευρώ) και δ) το ποσό των 38 ευρώ για το τέταρτο δάνειο (= 59,71 ευρώ - 21,71 ευρώ). Συνεπώς, ενόψει όλων των ανωτέρω, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που δέχθηκε τα ίδια με την εκκαλουμένη απόφαση και υπήγαγε την αιτούσα στις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 3869/2010 και υπό τους προαναφερθέντες όρους, ορθά τις σχετικές διατάξεις του νόμου αυτού ερμήνευσε και εφάρμοσε και ορθά τις προσκομιζόμενες αποδείξεις εκτίμησε και δεν έσφαλε. Τα αντίθετα δε υποστηριζόμενα από την εκκαλούσα με το σχετικό λόγο της έφεσής της είναι αβάσιμα και συνεπώς απορριπτέα.

Επιπλέον δε, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δέχθηκε με την εκκαλουμένη απόφαση ότι οι καθορισθείσες μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς την εκκαλούσα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της θα έπρεπε να τροποποιηθούν και να μειωθούν κατά το ποσό των 257,43 ευρώ (= 708 ευρώ X 36,36%) και ότι ακολούθως, μετά την ανωτέρω μείωση, η αιτούσα θα έπρεπε να καταβάλει προς την εκκαλούσα ως πρόσθετη υποχρέωση για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της και για μια εικοσαετία το ποσό των 450,57 ευρώ (= 708 ευρώ - 257,43 ευρώ), εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μηνός και για τέσσερα χρόνια μετά τη δημοσίευση της ανωτέρω απόφασης. Κατά τη διάταξη αυτή της ανωτέρω απόφασης παραπονείται ήδη η εκκαλούσα με τον πρώτο λόγο της έφεσής της και ισχυρίζεται ότι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου μεταρρύθμισε δια της εκκαλουμένης απόφασης τις δόσεις, που θα έπρεπε να καταβάλει η αιτούσα - εφεσίβλητη για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της μετά το πέρας της πρώτης τετραετίας, χωρίς, όμως, να υπάρχει σχετικό αίτημα της

τελευταίας. Ο λόγος αυτός της εκκαλούσας είναι νόμιμος και πρέπει να γίνει δεκτός και ως ουσιαστικά βάσιμος. Και τούτο, γιατί, αφού δεν είναι δυνατή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παράγραφος 4 του Ν. 3869/2010 η τροποποίηση της ρύθμισης, που έχει οριστεί για την εξαίρεση της κύριας κατοικίας από τη ρευστοποίηση, δεν είναι δυνατή συνεπώς και η μείωση των μηνιαίων δόσεων, που είχαν οριστεί για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας - οφειλέτριας. Συνεπώς, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που δέχθηκε ότι μπορούσαν να μειωθούν και οι μηνιαίες δόσεις, που είχαν οριστεί για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας - οφειλέτριας και ακολούθως προέβη στη μείωση αυτών, έσφαλε ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή του ανωτέρω νόμου 3869/2010. Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτή η έφεση και κατά το ουσιαστικό της μέρος και να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση. Ακολούθως, πρέπει να κρατηθεί από το παρόν Δικαστήριο η αίτηση, η οποία κρίθηκε, όπως προαναφέρθηκε και ανωτέρω, ότι είναι ορισμένη και νόμιμη και να γίνει κατά ένα μέρος της δεκτή ως και ουσιαστικά βάσιμη με την μεταρρύθμιση των οφειλών της αιτούσας, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

Τέλος, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, το οποίο τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εκκαλούσας και της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΕ» » και αντιμωλία της εφεσίβλητης.

ΔΕΧΕΤΑΙ την έφεση κατά το τυπικό και ουσιαστικό της μέρος.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη με αριθμό 9/2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Νίκαιας.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και δικάζει την αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσας από 20-11-2012 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου /20-11-2012 αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση αυτή.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΙ την υπ' αριθμ. 53/2012 απόφαση του Ειρηνοδικείου Νίκαιας.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς τις καθ' ων - πιστώτριές της, οι οποίες καταβολές θα αρχίσουν το πρώτο τριήμερο κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά την κοινοποίηση σ' αυτήν της παρούσας απόφασης και οι οποίες καταβολές θα ανέρχονται στα παρακάτω ποσά: **1)** ως προς την ανώνυμη

Θλουφασάκης

Σ

τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία Ε.», στο ποσό
των είκοσι τεσσάρων ευρώ και πενήντα τριών λεπτών (24,53) και 2) ως προς την
ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία

: α) στο ποσό των είκοσι έξι ευρώ και εξήντα πέντε λεπτών (26,65) για το πρώτο
δάνειο, β) στο ποσό των εκατόν τριάντα οκτώ ευρώ και ογδόντα τεσσάρων λεπτών
(138,84) για το δεύτερο δάνειο, γ) στο ποσό των ενενήντα ευρώ και δεκαεννέα λεπτών
(90,19) για το τρίτο δάνειο και δ) στο ποσό των τριάντα οκτώ (38) ευρώ για το τέταρτο
δάνειο.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του, στον Πειραιά, στις 13 Ιανουαρίου 2014.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Θάνθαδάνη

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

8

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΟΝΤΙΟΤΗΤΑ
ΤΩ ΑΠΟΛΟΓΩ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 23 ΙΑΝ. 2014

